

L'any 2008 l'editorial Mediterrània publicava dos llibres de la Fundació Jaume Bofill sobre el professorat, un dels quals era *El professorat i el sistema educatiu català*, que va dirigir en Miquel Martínez i que vàrem coordinar l'Iñaki Echebarria, en Ramon Farré i jo mateix. Eren les nostres mirades diferents però totes des del mateix món de l'educació on els quatre ens movíem. El llibre va ser fruit d'un treball laboriós en el que es va comptar amb les aportacions d'un panel de persones amb criteri que varen seguir d'a prop la seva realització. Una d'elles va ser la Montserrat Minobis. Em va fer gràcia veure-la allí. Ella i jo solíem coincidir a Cadaqués, on compartíem una petita comunitat de veïns i unes quantes xerrades.

La imatge que retinc de la Montserrat d'aquelles sessions a la Fundació Jaume Bofill és el d'una persona que no baixava mai la guàrdia, que seguia el fil de les intervencions com si el seu cap funcionés a tota pastilla, que mai era de les primeres en demanar la paraula com si abans li calgués fer-se un quadre de la situació, que parlava amb mesura i seny sense les grans disquisicions a que solem ser donats el pedagogs i els advocats. La recordo distesa en els abans i els després quan xerràvem una estona, de tot i de res, com xerràvem si estiguéssim a Cadaqués.

Ramon Plandiura